

se se introducă cu totul sistema cea nouă. Cetățunea financiară nu va turbara pe nimeni; căci nu se cere multă ca să vădă fiecare, că bugetul scoalaștic actual este să de ajuns și după ușă organizare rațională a scolilor. În adeveru, nu mi se pare ușă mesură financiară pră bună, de a conserva catedre numai în interesul acelor care le ocupă; încă mai pucinu de a crea catedre noi, numai pentru a îndepărta trebuințele acelor care, venind din străinătate cu pretenții în genere puținu fundate, înce mari, refuză locurile vacanță care pe urmă totu suntu ocupate de oameni care nici trebuință, nici capacitate nău, pe la 80 de stenți care studiu în străinătate costă peste 16,000 galbeni, pe anu, și pote jumetate din ei au totu medie spre a studia singuri, unii din ei posedă chiaru avuție mari în așebele capitale.

Instrucținea primară nu va prospera nici ușă dată, pînă când profesorii nu voru poseda ei însuși cunoșințele covenite și garanție pentru capacitatea loru de a respind luminele. La cele mai multe casuri instrucținea această este incredințată la omeni care nici studiile gimnasiale nu le au terminat, sau dacă le au terminat, însă într'unu modu forte mediocre. care au ideile cele mai greșite (această o scu din sperință proprie) despre cunoșințele positive și de multe ori nici cele din tei elemente nu le cunosc și care nici limba și istoria țării nu le au studiat pe base ceva mai solidă. Apoi se sere de la același individu să profeze obiectele cele mai diverse, cunoște, limbe, istorie, etc., nu defectu care iatămă și organizarea gimnasiale și despre care voiu trata și mai târziu, precum și despre calitățile și modul numirii profesorilor.

Însurecținea secundară, și mai în parte acea gimnasiale, este baza instrucției, baza dezvoltării intelectuale și înțelegerii țării. Gimnasiul este destinat să dea juniorilor cunoșințele necesare în orice clase a societății vorbă trăi, să le dea aptitudinea de a face mai târziu studii speciale, să împrepare la respinderea luminelor în instituțiile primare. Fără gimnase bune nu vomă putea nici ușă organiza instrucținea primară, nu vomă avea nici ușă dată junii care se gândescă mai serioză la studii speciale; căci chiaru dacă ar fi unii dispuși la aceasta, nu voru fi preparați, le voru lipsi fundamentele. De aceea și vedem în toate dilele junii care se ducu în străinătate ca să facă studii speciale, că intimpină dificultăți, pentru că la timp, pe căuă nu fostu în gimnasiu, nu au obținut noțiunile necesare, ca să fă apă și înțelege dezvoltării mai întinse care se predau la facultăți. Ce rezultă de aci? că junii ne mai putându atunci să și apropie noțiunile care le lipsescu, fără a reîncepe studii gimnasiale, săli po de altă parte să termine studiile speciale, încarcă memoria cu ușă multime de obiecte noi pe care inteligența nu este în stare să le digere; această din urmă se tempeste și în locu de a se forma omeni învețați și

serioși, remanu ca nisice macine care înțează de a funcționa, îndată ce memoria nu va putea împlini absența rationamentului.

Unu gimnasiu de optă ani, de la cari scolarii esu în etate forte înaintată, în care se predă dupe programă matematica superioară, fizică și superioară și în genere totu ce este superior, în care unul și același profesorii predă mineralogia, botanică, geometria etc; altul limba latină, română, istoria, geografia, aritmetică, geometria, și cine mai scie ce, gimnasiu cu cursuri facultative, unu gimnasiu în care scolarii au trebuit să facă studii practice de ingenerie ca să potă practica artea aceasta, după principalele unor oameni influenți în ale instrucției, de la cari scolarii esu fără gramatică, și fără geometria, unu gimnasiu fără esamene de bacalaureat obligatoriu, fără administrație și direcțione intelectuale, fără controlare, serișă este unu gimnasiu monstru unicu în felul lui în totu lumea civilizată.

Studie gimnazială bine aranjate nu potu dura nici ușă dată mai multă de căuă să se termină, astfelincă junii elevi care le termină să nu aibă mai multă de căuă 16—18 ani maximum, după cumu se vede și în alte țări. Aceste studii prelungite mai multă, începă a deveni ușă sarcină pentru scolarii care acumu începă a se găndi la viitorul loru și la cunoștințe solide, acești, înaintându în etate, este naturale, că voru avea și pretenții mari, în genere incompatibili cu regulele unui gimnasiu bine organizat. Apoi nu este de locu favorabile la progresul instrucției de a întrebui la studii elementare timpul celu mai frumosu, de la 18—24 ani, pentru studii academice și speciale, timpul celu mai potrivit pentru fiecare omu, ca să și prepare cariera, ca se și formeze viitorul, la care activitatea intelectuală se află în cea mai mare vîgor. Întăriindu cineva peste măsură cu studiile gimnaziale, Zeul pentru învățătură începe a se împuina, activitatea slabescă, și ceea ce în starea normală a lucrurilor aru face în cinci să se termină, acumu nu mai poate face nici într'unu timpu indoită, și atunci chiaru într'unu modu mediocre.

Literilor și cunoștințelor trebuie să se dea în gimnasiu această dezvoltare, astfelu în căuă scolarii negrescă nu voru fi speciale în aceste studii, daru să abțină cunoștințele necesare din totu, ca să se potă mai târziu ocupa în speciale și cu avantaju de unu studiu determinat. Nici nu poate unu omu cu matematică să medieșă nare trebuițe de ore-care cunoștințe de literă, să căuă legistu seu literat se poate scuti de a face ore care studie în domeniul cunoștințelor esacă; matematicul săru astă atunci în mare incurcătură,

Dacă sună bine înformatu, acestă sistemată a trebuitu se încreză și în Franția începă de la anul 1862, după unu decret anterior.

Individul căruia Blinda îi dădeșă ordinea să conduce pe Henry de Lorges la comitele, putea fi de 40—45 de ani, daru părea că are mai multă de să se termină. Peopalele sole, înflăte, vinete, fruntea sea lucitoră și buzelile atarnătorie aretau curată că desfrinarea ilu mină.

Apoi adresându-se unui omu întrinsu p'ua canape:

— Azolan, îi dise ea căuă aeru d'auritate aproape insolinte, condū pe domnul în salonul celu mare unde se află d. de Forli.

După aceasta Blinda salută cu grădiositate pe oficiarul de marină și merge de sedu p'ua sofa ling'uă june feta de 15—16 ani.

Aceea incantătorie copila convorbă înțeau cu unu june fără barbă, bloudu și fragedu ca ușă rosă. Elu avea aerul timidu, strimtorul, și stă asău do teponu în hainele sole în căuă părea împărat. Frumosă sea consciția părea, diu contra, forte în voiă și forte jocuroșă. Dacă vorbiau de amore, — lucru ce o probabilă, — ea negrescă deschidea vorba, daru astă nu era nici unu reu, căci erau fidanțați unul cu altul d'ua lună.

— In adeveru, domnule, nu pu-

de aru vră se compue unu opu căuă de micu, său de s'ară astă într'uă societate, unde se vorbesce despre expediiții cruciaților, său despre clasici latini său eleni; legistul aru prezintă că omorul se poate face numai cu arme, éru nici ușă dată prin otrăvire cu vre ușă substansie vegetale său minerale, și aru avea neconitență trebuință de unu matematicu, ca se calculeze dreptul ce i revine de la cunoștință sej; judecătorul săru influență la decisiunile sale prin sonoritatea aurului, prin lumina fulgerului, prin fenomenul natural al eclipselor, alu cutremurilor, ale căroru caușă și efecte nu le cunoște. De aceeași ideea unei bifurcații în studiile gimnasiale a fostu una din cele mai nenorocite, absurde chiar, și, desaprobată de toți oamenii, serișă este unu gimnasiu monstru unicu în felul lui în totu lumea civilizată.

Studie gimnazială bine aranjate nu

potu dura nici ușă dată mai multă de căuă să se termină, astfelincă junii elevi care le termină să nu aibă mai multă de căuă 16—18 ani maximum, după cumu se vede și în alte țări. Aceste studii prelungite mai multă, începă a deveni ușă sarcină pentru scolarii care acumu începă a se găndi la viitorul loru și la cunoștințe solide, acești, înaintându în etate, este naturale, că voru avea și pretenții mari, în genere incompatibili cu regulele unui gimnasiu bine organizat. Apoi nu este de locu favorabile la progresul instrucției de a întrebui la studii elementare timpul celu mai frumosu, de la 18—24 ani, pentru studii academice și speciale, timpul celu mai potrivit pentru fiecare omu, ca să și prepare cariera, ca se și formeze viitorul, la care activitatea intelectuală se află în cea mai mare vîgor. Întăriindu cineva peste măsură cu studiile gimnaziale, Zeul pentru învățătură începe a se împuina, activitatea slabescă, și ceea ce în starea normală a lucrurilor aru face în cinci să se termină, acumu nu mai poate face nici într'unu timpu indoită, și atunci chiaru într'unu modu mediocre.

Limba latină (la noi în paralel cu limba română, elenă, franceză, și germană, desemnul liniar, istoria, geografia, religiunea, matematica, noțiuni din cunoștințele fizice și net rali, suntu studiile gimnasiale admise, în toate părțile; daru totu trebuie să fie obligatorie, niciu facutativu într'unu gimnasiu. Limba italiana și germană, cu cursuri facultative la noi, aducu numai turburare în administrația scolii. Unu abusu de timpu se pare a fi că, după organizarea actualei limbii elenă și istoria naturale suntu dispuse de cinci ori pe septămăna, pe căndu alte studii mai serioze se predau numai de trei ori. Înstituția supleantilor la noi a fostu asemenea pucinu rationale și presupunea oarecare inexactitate la determinat. Nici nu poate unu omu cu matematică să medieșă nare trebuițe de ore-care cunoștințe de literă, să căuă legistu seu literat se poate scuti de a face ore care studie în domeniul cunoștințelor esacă; matematicul săru astă atunci în mare incurcătură,

Dacă sună bine înformatu, acestă sistemată a trebuitu se încreză și în Franția începă de la anul 1862, după unu decret anterior.

Individul căruia Blinda îi dădeșă ordinea să conduce pe Henry de Lorges la comitele, putea fi de 40—45 de ani, daru părea că are mai multă de să se termină. Peopalele sole, înflăte, vinete, fruntea sea lucitoră și buzelile atarnătorie aretau curată că desfrinarea ilu mină.

— Cindă, îi dise Henry după ce lu esamină din capu, pînă în picior, astu omu, cu lîză distrâmarea sea, nu-i lipsescore ore care destinctiune. Este oarecare mindria în cîmfătu sea și lîzăbuligilu său nu este de locu vulgaru. Dăsu outea... și apoi de ce nu? Ieră-mă, domnule, îi dise elu, daru fiindu că vîju pentru prima oară și, prin urmare nu cunoșcu deprinderile casei, astă vră se te întrebă dacă nu ai se reclamă vră plată de intrare?

— Nicicu, responde Azolan, cu toate astea, adaușe elu, de căndu va plăce a da ceva pentru d-ra Pompetta, care

— Pentru ce astă? dise Henry.

— Pentru că nu este permis, după regulamente, a intra în sala de căndi de căndu cu capul descoperit.

Henry atârnă pelaria sea d'unu cuu în părtele și aruncă totu d'ua dată ochii asupra straniului său cicerone la care pin'aci nu luase semă.

Trebuința de a se instrui devinându din căndu mai simpătibile, orice omu cu rațiune sănătosă va recunoște că numerul gimnasiilor înțera noastră este încă departe de a responde l'acștă trebuință; pe lângă aceasta, complectarea gimnasiilor, este de prima necesitate, pentru că îngrămadirea unui mare număr de scolari în clasele superioare în numeru mai micu de căndu acele inferioare, devine ușă pedică pentru progresul învățărei. In adeveru, pentru unu cursu gimnasticale nu este destul, precum aru fi toleranță pentru cele facultative, ca profesorul să și facă lectiunile sale, dându numai explicații cuvenite: trebuie ca se ascute și pe scolarul său, ca se vadă dacă acesta l'u înțelesu și este în stare să comunică altuia ideile sale. Cu căndu scolarii vinu mai adese în contactu cu profesorii, cu căndu său mai adese ocazie de a și exprime ideile și de a se exercita prin urmare la studii seriose, cu atât progresul este mai asigurat. De aceea numerul scolariilor unei clase gimnasiale nu trebuie să treacă peste trei-deci, celu multă patru-deci, daru gimnasiul nostru unde numerul loru în unele clase a fostu 70—90, unde rindul său chiarul scolaru de a spune lectiunea, de ași exprime ideile înaintea unui omu capabil de a l'u critica și a l'u îndrepta de erori, vine pote la trei luni ușă dată, adică de trei ori în cursu unui anu, ce avantajul se așteptă? progresul nu devine iluzorii? și apoi inconvenientul acestă există de căndu va ană la noi și nimeni nu ia măsură spre aici.

Una din condițiunile pentru progresul studiilor este capacitatea profesorilor, pentru această se ceru oameni speciali în lăcătură studiu. Ușă disponibilitate, aceea de a îngrămadă ușă multime de obiecte la unu profesorul unicu, mi se pare a fi pucinu avantajiosă. Pe căndu este dificile de a găsi unu omu cu cunoștințe solide în una din ramurile învățărei, cumu se poate cere oacela-să omu să fie perfectu în mai multe cunoștințe, de multe ori cu totul streins între ele, precumă limba latină, geometria și botanica. Daru dacă această este imposibilă, atunci suntemu sălii să admitem, că nu profesorul însărcină cu mai multe și diverse obiecte, care pote fi perfectu într-unu său domeniu de căndu la cele altele; și ce va resulta din această mediocritate? că scolarii se voru forma în unele obiecte, eru în altele nu voru înveța nimicu, său, ceea ce este mai rău, voru păstiga ideile greșite. Așteptarea că pentru clasa inferioră se ceră numai cunoștințe elementare, nu poate justifica

două cărbi la contactul astuui auru

Si lăudu-lu cu avideitate ilu puse în

busunarii cu bucuria.—Cine scie? murmură înțeul, cu astă voiu sparge pote banca!

Aste diverse sensații ale lui

Azolan nu scăpară din vedere lui Henry

și-lu făcă a aventura ușă cunoștințe pe

care altumintre nu ar fi cutedat pote a

o face.

— Anca unu cuvintu, și dise. De

mănu anu n'am vedutu pa d. de Forli

și se poate ea se nu-lu recunoșcu;

înțeia asia de bunu ca se mi-lu areți

în persónă!

Bucurosu, dise Azolan și deschiindu ușia saloului după ce si-a

runca ochi într-însa, dise Marmarul

— Vedă măsa de lingă ferestra a

treia din drăptă?

— Fără bine.

Domnul celu cu barba peagră,

ocupatul în astu momentu a mestecă

cărțile este d. de Forli.

Mătămescu de fidatură, dise

Henry, și lasându pe ciceronele său,

intră în sală.

(Urmărește poi-mane.)

Clement Renou,

acestă mesură, căci cu cunoștințele acelie și elementare, trebuie însă se să corecte și sănătose, daru cu căndu cunoștințelor unui profesor înțera noastră este încă departe de a responde l'acștă trebuință; pe lângă aceasta, complectarea gimnasiilor, este de prima necesitate, pentru că îngrămadirea unui mare număr de scolari în clasele superioare în numeru mai micu de căndu acele inferioare, devine ușă pedică pentru progresul învățărei. In adeveru, pentru unu cursu gimnasticale nu este destul, precum aru fi toleranță pentru cele facultative, ca profesorul să și facă lectiunile sale, dându numai explicații cuvenite: trebuie ca se ascute și pe scolarul său, ca se vadă dacă acesta l'u înțelesu și este în stare să comunică altuia ideile sale. Cu căndu scolarii vinu mai adese în contactu cu profesorii, cu căndu său mai adese ocazie de a și exprime ideile și de a se exercita prin urmare la studii seriose, cu atât progresul este mai asigurat. De aceea numerul scolariilor unei clase gimnasiale nu trebuie să treacă peste trei-deci, celu multă patru-deci, daru gimnasiul nostru unde numerul loru în unele clase a fostu 70—90, unde rindul său chiarul scolaru de a spune lectiunea, de ași exprime ideile înaintea unui omu capabil de a l'u critica și a l'u îndrepta de erori, vine pote la trei luni ușă dată, adică de trei ori în cursu unui anu, ce avantajul se așteptă? progresul nu devine iluzorii? și apoi inconvenientul acestă există de căndu va ană la noi și nimeni nu ia măsură spre aici.

Două profesori de limbă latină și română, două de istorie și geografie, două de matematică, căte unu de limba elenă și germană, două de limbă franceză, căte unu de desenuri și religiune, două de științe fizice și naturale, peste totu 14 profesori, fără care cu chunoștințe solide în specialitatea lui, voru forma numerul complexu în locu de 24 profesori actuali, unu numeru esențialu care nici într'unu gimnasiu nu existe: și apoi nu este de înțelesu, pentru ce aceast

sintă garanție destule pentru prosperitatea institutului; eră unu rectoru inertu, incapace, de rea credință, care tolera totu, pentru că nu scie ce se oprescă, ar paraliza silințele cele mai conștiințiose ale profesorilor și ale autorităților scolare superioare. Autoritatea rectorului la tōte căte pînă în administrația gîmnașialui, admitera său depărtarea scolarilor etc. trebue se fiă absolută, temperată numai în împregurările cari ating pînă profesorii prin cooperarea acestora. Numai în modul acesta, precum se procede și în alte țere mai luminate, adică prin înălțarea autorității a rectorului, scola poate se se ţie în stare bună.

Trebuita de a studia șciințele exacte și aplicațiunile loru devenindu și la noi pe fiă-care di mai mare, esige formarea de scole speciale și practice. Fundarea unei scole de conductori, în locul celor ce pîră numele pomposu de școală și facultate de inginerie, este multu de dorit; daru condiționea succesului acestei scole ar fi neapăratu admitera numai de scolari cari au terminat cele șese clase gîmnașiale, mai bine ăncă cari voru fi depusu esamenul de bacalaureat. Acea-ăși condițione ar trebui se se cîră și pentru admitera la școală militară; daru atunci ar trebui ca și studiile teoretice din această școală se fie multu mai superioare și mai solide. Școala de medicină se astă în aceleșii condiționi, și nici nu va putu în altușelui se se transforme vre uă dată în facultate de medicină. Cu cătă aceste diferite instituto se corespundu mai bine între ele și presință cea mai mare armonie, cu atât mai multu este asiguratul progresul învestiției, și cu utău mai mare viitorul voru avea aceste școle. Școlele speciale și superioare trebue se fiă astușelui organizate, în cătă junii cari voru fi terminat instrucționea secundară în gîmnașie sau în școle reale, se găsescă în cele superioare uă urmare a studiilor loru, fără se fie silință să pîră timpul revenindu la obiecte pe cari le au studiatu mai nainte. Această disposiționg ar aduce și Statulul economie finanțatoare! pentru că nu va mai avea atunci trebuită se ţia și 'n școlele superioare și speciale catedra gîmnașiale. La organizarea diferitelor școle trebue se se oserve mulți, ca nu cumuva prin motive apărînd de economia să se impună mai multe într'una, ceea ce în genere și succesul școlelor lîu împedîcă și economia o face ilusoară. Astușelui, de exemplu, școală actuală de inginerie nici uă dată nu va putea fi unită cu facultatea de șciințe, fără ca amindou se fiă paralizate; școală mistă care ar resulta nu va sta nici la finalitatea unei școlătări de șciinție, nici nu va putu se formează ingineri.

Fundarea unei universități la noi este chiaru uă cestiu de onore. Nu existe în totă Europa nici unu statu, nici sau mare, care se nu posede unu sau mai multe asemenei institute. Începutul unei facultăți de dreptu există, n'ară lipsi de cătă căte-va cursuri de matematică și de șciințe fizice, precum și de literatură, pedagogia și filosofia spre formarea coloru altă două facultăți de șciințe și de literă, care cu timpul voru fi perfecționate. Facultatea de medicină o așteptăm de la școală de medicină, cându acesta va lăua uă mai mare desvoltare. Constituirea rațională a acestor două facultăți (matem., fizice) va împlini totu de uă dată și serviciul unei școle normale atât de necesară la noi.

Lipsa de școle speciale și superioare necesită trimiterea de junii în alte spări a termina studiile loru; statul însuși luându inițiativa, înlesnește acestor junii mijlocile de subsistință, acordindu subvenționi. Nu-mi voi propune aici se espuiu condiționile ce trebuie se împlinescă stipendistii, aceste condiționile se înțelegă de sine; volu numai se oseră, că statul nici uă dată nu trebuie se acorde stipendie la mai mulți de cătă pîră după terminarea studiilor se înțebușteze, plecându din principiul că atâtă junii fără mijlocile cari studia cu cheltuiala Statului iau neapăratu către acesta obligaționea de a-i servi, cătă și Statul are către dănsii indatorirea de a le asigura viitorul. Dacă statul are astă-ătă trebuită de decese său cinci-spre-dece ămeni speciali, ca se formeze sau se completeze stabilimentele de instrucționg și vrea se pro-

cede într'unu modu național, negreșită nu va trimite în străinătate 60 sau 70, cea-a ce și cheltuieli de prisosu ar aduce și ar lăsa după terminarea studiilor unu mare număr de junii pe drumuri, sau spre a fugi de acestu inconveniente, statul ar fi silitu să creeze atunci posturi, noue, cea ce amări incă și mai multu cheltuelele, pentru că este destulă ca se fiă trimisă căte doi sau trei celu mulți de fiă-care specialitate, eră nu ca astădi uă mulțime pentru dreptu, pe cănd alte specialități nu sunt de locu represente. Statul trebue să se încredințeze peste totu cursul studiilor stipendistilor sei, că acestia facă studie seriose, fiă-care în felul lui și că prezintă garanție pentru utilitatea loru pe viitoru, cerându cu cea mai mare rigurozitate împlinirea datorielor loru către statu; eră acesta să fiă înțebuște după terminarea studiilor loru, pe fiă-care la locul lui; dându la astușelui ocazie de a-i exercita activitatea fiă-care în specialitatea sa, și în modul acesta progresul va fi asigurat. Pe lingă acela, statul pote dispune de căte-va stipendie de încurajare pentru junii cari s'ară fi distinsu la învețăturile loru, daru asemenei stipendie nu voru putu atrage nici unu felu de obligaționă reciprocă. Stipendiele de încurajare, în numărul foarte limitat, voru subsiste totu d'aua; daru cele obligaționă trebuie cu timpul să împucineze și chiaru să înțeze uă dată cu totul, cându instrucționea teoretică și practică va ajunge și la noi uă desvoltare suficiente. Incă uă observare în privința stipendelor acordate la junii cari facă studii gîmnașiale în teră streine, că aceste ar trebui să fiă suprimate cu totul; căci nu numai că suntu cheltuele perduite și vătămatorele chiaru înstroeinându astușelui pe junii din copilaria loru, ștergându în ei ori ce simțimēntu de naționalitate păna chiaru și cunoșința limbii tereră, ci ăncă ne aducu și desonore; pentru că prin asemenei mesuri condamnabile chiaru pentru particularii, ne arătăm disprețul ce amu purta noi înșine pentru instituționile noastre; căci gîmnașie avem și nu trebuie de cătă se le organizămă mai bine, ca să aduă aceleșii rezultate ca și gîmnașii strâne.

Uă mulțime de instituționu privatu există la noi care și propună asemenea să concure la răspîndirea luminelor. Dupa principiul adoptat la organizația instituționii, aceste institute trebuie să fie supuse la uă veghere serioasă și de aproape din partea autorităților scolare superioare, ca nu cumva se degeneră în stabilimente de speculaționu materiali; remânându edificaționu oleivilor ca unu obiectu cu totul secundar. In alte țere, unde cultura este mai înaintată, asemenea speculaționu suntu divulgatate mai curându sau mai tardu și instituționile cădău de sine. Mai nainte de cătă ar trebui că se stabilește stabilitatea, să persiste prin cunoșințele, prin capacitatea și moralitatea loru garanție îndesutătorie pentru succesul morale alu întrreprinderilor, nici n'ară trebui să se acorde direcționea unui institutu privatu de cătă numai la profesori recunoscuți de statu, sau la ămeni cari pot proba, că a-i facă, studie regulate gîmnașiale și mai cu semă academică și în genere că suntu ămeni de șciință: in altu-felu acei gezi n'ară fi de cătă nisice antreprenori speculanți cari nu facă de cătă a contribui la democratizarea junimii.

Uă cestiu de principale în totă organizația scolastică este numirea profesorilor și condiționile ce trebuie să împlinescă. Ca să pîră cineva profesoră bine, trebuie ca mai nainte să fie studiată bine, și de aceea ar fi condiționea sine qua non pentru unu profesor la ori ce școală, ca se fie trecutu gîmnașiu și sa pîră proba, că a-i facă celu puținu doi ani de studie academică (se înțelege, cându acestea voru fi înșinătă și la noi) fiă-care în specialitatea lui, uă mesură care va garanta și urmarea cursurilor facutăilor. Junii cari terminăndu gîmnașiu și esamenele de bacalaureat, și făcându că-va ani studie academică, aspiră la profesoratul (sau și la dobîndirea unei funcționu publice ăre-care) ar trebui se fie obligație a depune unu esamenu forte rigurosu, și numai uă nota bună obținută la acestu esamenu

precum și la bacalaureatul să le dă dreptul de a pretinde la catedre publice. Acestă esamenu nu poate fi ca pentru toți aspiranții; acel cari se destină la instrucționea gîmnașiale și superioră trebuie să de probe de cunoștințe mai întinse și mai solide de cătă acel cari preferă instrucționea primării; asemenea va trebui ca aceste esamene să aibă uă direcționă indoită, unu din ele avându de obiectu principale istoria și literatura, eră celu altă matematică și șciințele fizice, dupe cumu va fi specialitatea la care se destină candidatul. Aci nu me potu intinde la tōte detaliurile acestor esamene, daru atâtă numai voiști observă că ele trebuie să consiste în trei probe: uă tese inscrisă tratându în tocmai despre obiectul principale la a căruia profesare se destină candidatul care va dispune de unu timpu convenabil de căte-va săptămăni pentru lucrarea ei; acela va fi susținută de candidatul înaintea comisiunii însarcinate cu esamene. A doua probă va fi unu esamenu oralu durându uă oră întrăgă de fiă-care obiectu; eră a treia probă consistă în doue sau trei lectiuni publice asupra unor obiecte din șciinția principale pe care comisiunea le alege acordanduse și candidatului timpulu necesari spre a le prepara. Dupa toate acestea reisindu candidații, obținu unu certificatul constatându pe lângă altele și șciinția principale la a cărui profesare singură voru putea fi întrebuită. Acesti voru fi atunci disponibili și statul pote avea la trebuită să numească la posturi numai dintre ei, după vechime și meritele constatate în certificatele respective. Numai prin măsură de felu acesta instrucționea va prospera și la noi și se va putea punu uă stăvili la pretențiunile mai multor junii din cari s'ară găsi pote numai că-va bună, spre a fi întrebuită ca profesori în clasile elementare sau în cele inferioare din gîmnașiu. Mesura admisă și la noi, ca profesorul înainte de a fi confirmat în postul său, să facă unu anu de probă, este esențială, dându statului facultatea de a-lu depărtă în casul să de a se arăta incapacabile; daru casuri asemenei s'au prezentat și după obiceiul mesura cea bună a remasă scrisă la negru pe chârtă albă.

Sistema concursurilor admisă la noi la numirea profesorilor este absurdă și cea mai pucină propriă spre a constata capacitatea candidatului și, ceea ce este și mai gravu, nici valoarea relativă a concurenților nu poate fi în genere recunoscută prin acela sistemă în care memoria și dibăcia unor candidații triumfă în cele mai multe casuri de seriositatea și de cunoștințele solide a celor-alii. Concursul este și mai puținu nemerită la numirea profesorilor de facultăți, este chiaru uă mesură care atinge demnitatea loru, cându acestia posedă meritele corespondentă la inaltă misiunea a loru. Pe lângă esaminele aplicate la profesorii instrucționii elementare și secundare, meritele individuale și valoarea personale, constatate prin lucrările proprii seriose și de importanță, sunt calitățile cerute în alte țere de pretendanții catedrelor academică; totu aceleșii normă ar trebui să fiă introdusă și la noi, celu puținu pe cătă o permite starea de cultură. In care ne aflăm astădi.

Acestea suntu ăre-cari reflecționu generale asupra organizării instrucționii publice la noi. Negreșită că asupra acestui obiectu, ar putea cîineva scrie volume întregi cari aru fi de uă importanță cu atâtă mai mare, cu cătă la reorganisarea instrucționii se ceru la precauționu mai mari, spre a nu căde din nou în greșelele cari s'au strecută la organizările anterioare; daru unu articlu destinat pentru unu diariu nu comportă uă intindere mai mare, și explicaționu mai lungă ar constitui însuși regulamentul scolastic.

E. Bacaloglu.

TEATRU DE RESBELU ÎN POLONIA.

Nuvelele de astădi de la teatrul

Zyrzyn 5 despărțiri în numeru de a-própe 2000 de ămeni.

Gazeta Silesiei publică uă altă corespondință din Warszawa cu detă de 11 Augustu, care descrie întimplarea în chipul următori: Eri a sositu aci navela despre uă biruință ce a căștagat înzurginții la 8 lingă Zyrzyn pe drumul dintre Lublinu și Warszawa. Două ofițeri ruși făcuți prizonieri după ce au datu parola loru de onore că nu mai voru combate în acestu resbelu în contra Polonilor. Si soldaților prizonieri li s'a datu libertatea, după ce fișare priimise de la insurgenți că uă rublă pentru cheltuielă de drum. Cele două tunuri au fostă aruncate în riu Wierprz. Marele Duce Constantinu afișă nouă navela acestei afaceri, s'a bolnavită, unu scomotu ămeni că după înșanetosirea sa va părasi Warszawa.

Foile din Galicia nu coprindu anca nici unu felu de amenunte asupra luptei de la 8 Augustu, raporturile loru mergu numai pînă la 6; confirmă insă că numerul înzurginților la districtul Lublinului a crescutu, și că este probabilă că voru ataca orașul Ianow, fortificat de Ruși. Diariul „Czas“ dice că insurecționea a făcutu mari progrese, nu numai în districtele Lublinu și Kalisch, daru și în jințul Augustow, progrese atâtă în privința armării. Corpurile jințului Augustow au primitu nouă reforțări din Lithuania. Acestă diariu arăta că corpurile lui Kolyska, Sendyk, Lubick și Ostrog, venindu din Lithuania, au trecutu riu Niemen, s'au în Polonia și au ocupat orașul și jințul Serej. Ruși au voită se trăcă peste Niemen aprópe de Serej, daru două coruri de polonezi alergară și-i respinsere înapoia, la aceasta înținire Ruși au perduț 40 de ămeni.

Precum vedem din relaționile de mai susu, publicate de diariile prusiane, înzurginții s'au condus la luptă de la Zyrzyn în contra Rușilor prizonieri, cu umanitate, c'uă purtare cavalerescă. Se vedem acum, cumu se conducă soldații ruși în contra prizonierilor poloni. Citim în gazeta rusescă a Balticei următoria măcelarie de prizonieri poloni: Suntu căte-va ăile, de căndu Ruși au comisă uă mare atrocitate prin măcelul a 120 înzurgințăi prizonieri, cari se transportară între Paltusk și Lomza. Despărțirea rusescă pucinu numerosă, ce conducea transportul prizonierilor, a fostă atacată d'uă despărțire de înzurginții de 10 ori mai mare și n'avea altă sensă de cătă a-și face drumu și a scăpa viață. Daru ce se facă cu prizonierii? Aru si fostă forță naturale a nu se mai ocupa d'acești prizonieri și a se gădi numai la propria scăpare, daru Ruși nu înțeleseră lucrurile astu-felu, ci preferiră a măcelari, înainte d'a fugi, pe toți prizonierii. Lingă Kurow, în districtul Lublinului s'au septămâna trecută unu transportu de prizonieri intrăsă situație analogă, — daru aci convoiul era mai numerosu de cătă înzurginții, cari, după uă luptă săngerösă, în care de ambelo părți au cădutu 30-40 ămeni au fostă respinsă și prizonieril au ajunsă la locul destinaționii loru. — Adeverulă acestei relaționu nu poate fi bănuitorii fiind că este chiaru unu diariu rusesc „Gazeta Balticei“ care o comunice, și care vorbindu de faptă o califică de atrocitate.

12-16000 galbeni se ceru cu dobîndă legiuță, cu ipotecă sicură. A. se adresa la Redacționea acestei foile la Caimata de la 12 ore pînă la 6 după-amăndăzi.

